

7. NÓI THÔ TỘI⁴⁶**A. DUYÊN KHỞI**

Một thời, Đức Phật ở trong núi Kỳ-xà-quật. Bấy giờ, tại thành La-duyệt có Tỳ-kheo đang hành Ba-lợi-bà-sa, Ma-na-đỏa, nên ngồi dưới hết. Nhóm sáu Tỳ-kheo hỏi các bạch y:

Các người có biết tại sao người đó lại ngồi dưới chót không? Các bạch y thưa:

- Chúng con không biết.

Nhóm sáu Tỳ-kheo nói:

- Người ấy phạm tội như vậy. Do phạm tội như vậy nên chúng Tăng phạt khiến ngồi dưới hết.

Vị Tỳ-kheo có lỗi nghe, lấy làm hổ thẹn, và các Tỳ-kheo khác khi nghe những lời này cũng hổ thẹn. Trong số đó có vị thiếu dục tri túc, sống hạnh đầu đà, ưa học giới, biết tầm quý, cơ hiềm nhóm sáu Tỳ-kheo: Sao lại đem việc Tỳ-kheo phạm tội thô ác nói với người bạch y?

Các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đảnh lễ dưới chân Phật, rồi ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền dùng nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Sao các ông lại đem việc Tỳ-kheo phạm tội thô ác nói với người bạch y? Bấy giờ, Đức Thế Tôn dùng vô số phương tiện quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo rồi, bảo các Tỳ-kheo:

- Đây là những người si, là nơi trồng nhiều giống hữu lậu, là kẻ phạm giới này ban đầu. Từ nay về sau, Ta vì các Tỳ-kheo kiết giới, gồm mười cú nghĩa, cho đến câu chánh pháp tồn tại lâu dài.

Muốn nói giới nên nói như vậy :

Tỳ-kheo nào, có Tỳ-kheo phạm tội thô ác, đem nói với người chưa thọ đại giới, Ba-dật-đề.

Khi Đức Thế Tôn vì các Tỳ-kheo kiết giới như vậy rồi, bấy giờ có Tỳ-kheo hoặc không biết thô ác, hay không thô ác, sau mới biết là thô ác; hoặc có người đã tác pháp sám hối Ba-dật-đề, hoặc có người lo sợ. Đức Phật dạy: Không biết thì không phạm.

Từ nay về sau nên nói giới như vậy:

Tỳ-kheo nào, biết Tỳ-kheo phạm tội thô ác, đem nói với người chưa thọ đại giới, Ba-dật-đề.

45. Ngũ phần 6, Ba-dật-đề 9; Tăng kỳ 14, Ba-dật-đề 8; Thập tụng 10, Ba-dật-đề 8. Căn bản 27, Ba-dật-đề 7. Pali, Pác. 9 Dullhullārocana.

Thế Tôn vì các Tỳ-kheo kiết giới như vậy.

Bấy giờ, Tôn giả Xá-lợi-phất được Tăng sai đến giữa triều thần của vua và trong nhân dân kể rõ tội lỗi của Điều-đạt,⁴⁷ rằng những gì Điều-đạt làm, đừng nói đó là Phật, Pháp, Tăng, nên biết đó là việc làm của Điều-đạt. Tôn giả Xá-lợi-phất nghe xong liền sanh lòng cẩn thận và lo sợ.⁴⁸ Các Tỳ-kheo biết như vậy, nên đến bạch Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn dạy:

- Chúng Tăng sai thì không phạm.

Từ nay về sau nên nói giới như vậy:

Tỳ-kheo nào, biết Tỳ-kheo khác có tội thô ác, đem nói với người chưa thọ đại giới, trừ tăng yết-ma, Ba-dật-đề.

B. GIỚI TƯỞNG

Tỳ-kheo: Nghĩa như trên.

Chưa thọ đại giới: (ngoài Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni ra) như giới trước. Tội thô ác: Ba-la-di, Tăng-già-bà-thi-sa.

Tăng: Đồng nhất yết-ma, đồng nhất thuyết giới.

Nếu Tỳ-kheo biết vị khác có tội thô ác, đến nói với người chưa thọ đại giới, trừ Tăng yết-ma, Ba-dật-đề. Nói rõ ràng, Ba-dật-đề; không rõ ràng, Đột-kiết-la.

Ngoài tội thô ác ra, đem các tội khác nói với người chưa thọ đại giới, Đột-kiết-la.

Tự mình phạm tội thô ác đem nói với người chưa thọ đại giới, Đột-kiết-la. Trừ Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, đem tội thô ác của người khác nói với người chưa thọ đại giới, Đột-kiết-la.

Tội thô ác tưởng là tội thô ác, Ba-dật-đề. Tội thô ác mà nghi, Đột-kiết-la. Chẳng phải tội thô ác mà tưởng là tội thô ác, Đột-kiết-la. Chẳng phải tội thô ác mà nghi, Đột-kiết-la.

Tỳ-kheo-ni, Ba-dật-đề, Thức-xoa-ma-na, Sa-di, Sa-di-ni, Đột-kiết-la. Đó gọi là phạm.

Sự không phạm: Nếu không biết, hoặc Tăng sai. Thô ác mà tưởng chẳng phải thô ác, hoặc bạch y trước đó đã biết tội thô ác này rồi, thì không phạm.

Người không phạm: Phạm lần đầu tiên khi chưa chế giới, si cuồng, loạn tâm, thống não, bức bách.

46. Xem Ch.ii, Tăng-già-bà-thi-sa x.

47. Hán: úy thận 畏慎.